

امروزه افراد زیادی برای کنترل نحوه‌ی پیشبرد پروژه و مدیریت تیم خود از نرم‌افزار گیت (Git) استفاده می‌کنند. گیت روش‌های مختلف و انعطاف‌پذیری را برای مدیریت و پیشبرد پروژه‌ها فراهم آورده است. هر یک از این روش‌ها به اصطلاح گردش کار یا workflow نامیده می‌شود. به طور کلی، گردش کار استاندارد وجود ندارد که بتوان آن را برای همه‌ی پروژه‌ها و تیم‌ها توصیه کرد و مهم‌ترین چیز در تعیین روش گردش کار، توافق و همراهی همه‌ی اعضای تیم است. با این حال گیت چندین گردش کار پیش‌فرض را ارائه داده است که ممکن است برای تیم شما نیز مناسب بوده و بتوانید از آن بهره ببرید.

گردش کار Feature branching

گردش کار Feature branching در واقع یک بسط منطقی از گردش کار متمرکز است. نگرش اصلی حاکم بر این گردش کار این است که تمام فیچرها به صورت متمرکز و در یک شاخه‌ی جداگانه توسعه یابند. این مجزا کردن فیچرها از بقیه‌ی کد سبب می‌شود که چندین دولوپر بتوانند بر روی یک فیچر خاص کار کنند بدون این‌که برای کد اصلی مشکلی ایجاد شود. وجود این دیدگاه همچنین باعث می‌شود که در شاخه‌ی مستر هیچ‌وقت شاهد کدهای خراب نباشیم که مزیت بزرگی برای محیط‌های ادغام مداوم continuous integration environments است.

گردش کار Gitflow

گردش کار Gitflow نخستین بار در سال ۲۰۱۰ در یک پست وبلاگی منتشر شد و بسیار مورد توجه قرار گرفت. این گردش کار در حقیقت یک مدل دقیق شاخه‌سازی برای مدیریت و انتشار پروژه است. مفاهیم و دستورات مورد نیاز این گردش کار چیزی فراتر از مفاهیم و دستورات Feature branching نیست ولی در عوض نقش‌های بسیار مشخصی را به شاخه‌های مختلف اختصاص می‌دهد و مشخص می‌کند که هر شاخه چه زمانی و چگونه با شاخه‌ی اصلی ادغام شود.

Forking گردش کار

گردش کار Forking از سایر گردش کارهایی که در این آموزش مطرح شد متفاوت است. در این گردش کار به جای این‌که یک مخزن سمت سرور واحد به عنوان مخزن مرکزی وجود داشته باشد، به ازای هر دولوپر یک مخزن سمت سرور وجود دارد. یعنی هر دولوپر نه یک مخزن، بلکه دو مخزن دارد: یک مخزن محلی شخصی و یک مخزن سمت سرور عمومی.